

Γ. ΒΕΖΥΡΤΖΟΓΛΟΥ: Καλησπέρα σας κυρίες και κύριοι. Να ευχαριστήσω για την πρόσκληση και για την τιμή. Εμείς στον ΤΙΤΑΝΑ τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα τα ξεκινήσαμε όχι από την Ελλάδα, γιατί ίσως δεν είχε απασχολήσει μέχρι τότε, αλλά ξεκινήσαμε και μπήκε ο προβληματισμός απ' το 1998 όταν ο ΤΙΤΑΝΑΣ άρχισε να διεθνοποιείται και να δραστηριοποιείται στα Βαλκάνια και σε άλλες χώρες όπως στην Αίγυπτο, στην Αμερική κλπ.

Τότε προέκυψε όταν ξεκίνησε και αγοράστηκε το πρώτο εργοστάσιο που ήταν στη Βουλγαρία, προέκυψε ο προβληματισμός πως θα καταρτιστεί ο ισολογισμός έναρξης που χρειαζόνταν και στη συνέχεια θα γινόταν το μηνιαίο reporting και οι τριμηνιαίες, εξαμηνιαίες και ετήσιες καταστάσεις που θα έπρεπε να ενοποιούνται στην μητρική εταιρεία.

Εδώ λογικά τρεις ήταν οι λύσεις. Η μία ήταν να ακολουθήσουμε τα ελληνικά πρότυπα. Είχε βέβαια τα πλεονεκτήματα ότι θα ήταν συμβατή η πληροφόρηση αλλά και η ενοποίηση με την μαμά. Όμως είχε μειονεκτήματα σημαντικά όπως έπρεπε να διδάξουμε τα ελληνικά πρότυπα στη Βουλγαρία, αλλά και επίσης όταν θα παίρναμε το πιστοποιητικό της ελεγκτικής εταιρείας, οποιασδήποτε εν πάση περιπτώσει συνεργαζόμασταν με την PRICE, θα έπρεπε να μας δώσει ένα πιστοποιητικό που θα έλεγε ότι θα είναι σύμφωνα με τα ελληνικά πρότυπα; Θα έπρεπε ίσως και αυτοί να τα μάθουν.

Άρα δεν ήταν σκόπιμο να γίνει κάτι τέτοιο. Το δεύτερο ήταν να ακολουθήσουμε τα τοπικά πρότυπα που υπήρχαν και εδώ θα είχαμε ευκολία και στο λογιστήριο αλλά και στα πιστοποιητικά θα υπήρχε βέβαια αμέσως μια ευκολία γιατί αυτοί τα γνώριζαν. Εμείς δεν τα γνώριζαμε, αλλά εμείς δεν θα είχαμε καμία συγκρισιμότητα στην πληροφόρηση.

Και επίσης με δεδομένο ότι ερχόντουσαν πίσω απ' αυτό και άλλα εργοστάσια στα Βαλκάνια και στην Αίγυπτο κλπ, αν ακολουθούσαμε το κάθε τοπικό πρότυπο, στο τέλος νομίζω δεν θα είχαμε κατ' αρχήν και σαν πληροφόρηση, αλλά και σαν ενοποιημένο ισολογισμό που θα βγάζαμε εδώ πέρα στην Ελλάδα, θα ήταν ένα πράγμα τελείως μη αποδεκτό.

Άρα η λύση που έμενε ήταν να πάμε στα IAS. Έτσι ξεκινήσαμε τον ισολογισμό έναρξης και από εκεί και πέρα όλα τα μηνιαία αποτελέσματα να προκύπτουν με βάση τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα. Εδώ βέβαια υπήρχε

μια δυσκολία. Η δυσκολία ήταν ότι υποχρέωνες κάποιους να μάθουν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, τους τοπικούς αφ' ενός.

Βεβαίως είχαν την υποστήριξη όπως είπαμε πάντα της PRICEWATERHOUSE. Όμως θα έπαιρνες ένα πιστοποιητικό που θα είχε μία ισχύ, γιατί έπαιρνες ένα πιστοποιητικό που έλεγε ότι αυτές οι οικονομικές καταστάσεις είναι σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα. Έτσι ξεκινήσαμε. Βέβαια προκειμένου να θεσπιστούν τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα σ' αυτές όλες τις εταιρείες του εξωτερικού, γιατί αμέσως μετά τη Βουλγαρία ακολούθησαν στα Σκόπια που δραστηριοποιηθήκαμε, στην Αίγυπτο και στην Σερβία και τελευταία από πέρσι και στην Αμερική με μεγαλύτερη εξαγορά.

Έπρεπε όμως να θεσπίσουμε κάποιες αρχές για να ξεκαθαρίσουμε, γιατί όπως γνωρίζουμε όλα τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα δεν είναι άσπρο-μαύρο. Υπάρχουν και κάποιες γκρι περιπτώσεις και κάποιες εναλλακτικές λύσεις που σου παρέχουν.

Έτσι θεσπίσαμε κάποιες βασικές αρχές που ήταν π.χ. τα βασικά πράγματα ήταν τα πάγια να παραμείνουν στην τιμή κτήσης, στο ιστορικό κόστος στην τιμή κτήσης και αυτό βέβαια για δύο λόγους. Ο κύριος λόγος ήταν απ' τη στιγμή που η μαμά εταιρεία είχε τα πάγια στο ιστορικό κόστος, δεν θα ήταν πάρα πολύ συμβατό να προσθέσουμε πάγια. Θα ήταν με αναπροσαρμοσμένες αξίες.

Στις προβλέψεις των επισφαλειών θεσπίσαμε την κατά περίπτωση εξέταση εάν πράγματι αυτός είναι επισφαλής, πρόκειται ή δεν πρόκειται να μας πληρώσει. Στους τόκους των δανείων επίσης για την αγορά των παγίων γιατί γίνανε και σ' αυτές τις εταιρείες σημαντικές επενδύσεις, διαλέξαμε την κεφαλαιοποίηση των τόκων.

Στα αποθέματα είπαμε να έχουμε μία μέθοδο αποτίμησης κοινή τον μέσο όρο. Αυτές ήταν οι βασικές αρχές. Και επίσης αυτό που δεν αποδεχθήκαμε από τα IAS, ήταν το IAS 12 για τον αναβαλλόμενο φόρο, το οποίο θεωρήσαμε ότι ήταν μία ακραία περίπτωση και επειδή δεν μας έδινε σημαντικά διαφοροποιημένα αποτελέσματα και μάλιστα ενοποιούμενη σε μια μαμά που ήταν το μεγάλο μέρος και που δεν είχε την λογική βέβαια, εφ' όσον δεν εφήρμοζε IAS του defert accession δεν εφαρμόστηκε σε καμία απ' αυτές τις εταιρείες το IAS 12.

Αυτή ήταν η πεπατημένη οδό που ακολουθήθηκε σε όλα τα εργοστάσια. Σήμερα που βρισκόμαστε προ του νόμου της εφαρμογής στην Ελλάδα, τον ίδιο τρόπο σκοπεύουμε να εφαρμόσουμε. Εδώ όμως βέβαια αντιμετωπίζουμε λίγο πιο οξύμένο το πρόβλημα και πρέπει να αναθεωρήσουμε κάποιες απόψεις, όπως π.χ. το ιστορικό κόστος των παγίων, το οποίο για την Ελλάδα είναι τελείως διαφορετικό όπως ήταν στις εταιρείες που εξαγοράστηκαν, γιατί εκεί πέρα ουσιαστικά έγιναν μεγάλες επενδύσεις, άρα που έγιναν με τρέχουσες αξίες, άρα κάλυψαν το όποιο κόστος αναπροσαρμογής θα υπήρχε, γιατί ήταν βασικά παλιές και αναχρονιστικές εγκαταστάσεις.

Όμως σήμερα στην Ελλάδα έχουμε αυτό το σοβαρό πρόβλημα, διότι έχουμε στην Ελλάδα κάποια εργοστάσια τα οποία θεωρούνται απ' τα συγχρονότερα της Ευρώπης, με υψηλή παραγωγικότητα, παράγουν τσιμέντο και με χαμηλό κόστος. Με αποτέλεσμα όμως λόγω των υψηλών συντελεστών απόσβεσης όπως γνωρίζουμε όλοι, σχεδόν να είναι αποσβεσμένα.

Άρα δεν μπορούμε να διατηρήσουμε τώρα πια την αρχή του ιστορικού κόστους. Πρέπει να πάμε σε μια αναπροσαρμογή των παγίων. Εδώ υπάρχει βέβαια ένα μεγάλο πρόβλημα και του κόστους και του χρόνου και το πόσο μπορούμε να βρούμε εξειδικευμένους ανθρώπους στο αντικείμενο να εκτιμήσουν ένα εργοστάσιο παραγωγής τσιμέντου μ' αυτά τα μηχανήματα που υπήρχαν.

Χαρακτηριστικό είναι ότι το εργοστάσιο του Καμαρίου που έγινε γύρω στο '74 και στοίχισε δεν θυμάμαι πόσες χιλιάδες δολάρια, εκατομμύρια δολάρια, το δολάριο τότε ήταν περίπου στις 70 δραχμές. Έγινε δηλαδή με τιμή δολαρίου 70 δραχμών. Σήμερα μόνο αν θεωρήσουμε ότι έχει την ίδια τιμή σε δολάρια, μόνο από τη διαφορά του δολαρίου καταλαβαίνουμε σε ποια επίπεδα βρισκόμαστε.

Επίσης το δεύτερο θέμα που αντιμετωπίζουμε και θα έχουμε σοβαρά προβλήματα, είναι το θέμα των αποθεμάτων και των αποσβέσεων, που εμείς δυστυχώς εν αντιθέσει με κάποιον κύριο, τις κοστολογούμε τις αποσβέσεις στην παραγωγή των προϊόντων, άρα ένα κομμάτι από τις αποσβέσεις μένει στα αποθέματα και ένα άλλο πηγαίνει στο κόστος πωληθέντων.

Και εδώ πέρα υπάρχει σοβαρό πρόβλημα και για τις αρχές, αλλά νομίζω θα υπάρχει αργότερα γιατί δεν είναι ποτέ δυνατόν και δεν πιστεύω από τη διεθνή εμπειρία έτσι όπως έχω, παντού οι φορολογικές αναγνωρίσιμες αποσβέσεις, με τις αποσβέσεις που εφαρμόζονται στα λογιστικά πρότυπα, είναι διαφορετικές.

Δηλαδή ακόμα και στην Κύπρο που είναι επίσημα τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, άλλες αποσβέσεις έχουν κάποιους σταθερούς συντελεστές απόσβεσης και αναγνωρίζει η εφορία τους και άλλες αποσβέσεις φυσικά γίνονται με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα.

Πρόσφατα μάλιστα διάβαζα σε μια εφημερίδα στο νέο φορολογικό νομοσχέδιο, θα προβλέπονται δύο συντελεστές απόσβεσης, ένας ανώτερος και ένας κατώτατος, σε μια προσπάθεια να.....

Και δεν θα είναι ποτέ δυνατόν για μένα οι φορολογικές αποσβέσεις να είναι σύμφωνες με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, διότι βεβαίως χάνει και μια επιχείρηση έτσι το φορολογικό πλεονέκτημα που σου παρέχει. Όταν ένα πάγιο το έχεις αγοράσει και έχεις μια άμεση εκταμίευση, πρέπει να έχεις και το δικαίωμα να κάνεις κάποιες υψηλές αποσβέσεις για να έχεις κάποιο φορολογικό όφελος. Άρα είναι λιγάκι λεπτό το ζήτημα και δεν είναι τόσο απλό.

Αυτά είναι. Εν συνεχεία βέβαια έχουμε και το μεγάλο πρόβλημα που θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε και εδώ πέρα είναι το leasing, που επίσης είναι μία περίπτωση που έχει η μαμά και γενικότερα έχουμε μάλλον στην Ελλάδα στις ελληνικές εταιρείες του ομίλου και το οποίο έχει μια τελείως διαφορετική αντιμετώπιση με αποτέλεσμα να απαιτείται για να βρεις τη διαφορά δηλαδή του φορολογικού και του λογιστικού αποτελέσματος, την τήρηση αν όχι διπλών βιβλίων, αλλά κάτι ξεχωριστού, όπως το ανέπτυξε κάποιος κύριος.

Να κάνουν reporting και με τρία διαφορετικά συστήματα. Δεν ήθελα κάτι άλλο. Απλώς εγώ ήθελα να εντοπίσω ότι πρέπει να είμαστε προσεκτικοί και να συμβάλλουμε όλοι στο να καταρτιστούν τα νέα νομοσχέδια που θα βγουν, που θα αφορούν τα IAS κλπ. Πρέπει να είμαστε προσεκτικοί για να μην πέφτουμε σε τέτοιες παγίδες για μένα, το να λέμε δύο

διαφορετικούς φορολογικούς συντελεστές απόσβεσης στο κάθε πάγιο, ένας υψηλός και ένα χαμηλός για να ταυτιζόμαστε με τα IAS. Ευχαριστώ.